

sejše, wječne Plakanje a Srodoba. Temu napšhecziwo pak bjesche Lazarus Sle dostal, kajž Habraham praji, so so jemu jara slje schto je, ale w .n by potom do Wječnoszje troschtowany.

Tak dyrbeli my nasche Ssudzenje wotmjericz niz po tym njetsischim, ale po tym pschichodnym, tak by wone nam nasch Kschiz a Szerpenje šlotki sczinilo. My tež so tehodla sa nesbožnych Ludzi dzerželi nebychmy, so tudy wele Srodoby a Nesboža wustacž dyrbimy, ale my bychmy so, kajž Krysztus tudy praji, sa sbožnych Ludzi dzerželi, haj so sa to dżakowali, so won nas tak wotzowšy domach pyta, a nam psches časnu Zakošz Skladnosz dawa, so so my sa tym pschichodnym a wječnym Troschtom pytamy, dyž drusy, kotřž tudy lute Sbožje a schitkeho dosz maju, tajkeho wječneho Troschta sabudu, a pschischitkej Szejzi a Samoženju, kotrež woni maju, prawje nesbožni Ludzo su. To je to druhe Snamjo tych Wuczomnikow Krysztušowych, so woni niz jeno Njecha, Božeho Njewa a Ssuda dla srodni su, ale tež schelakeje czjelneje Nefmanoszje a Nesboža dla šylsoštej Woczi maju. Na tymaj dwjemaj Snamenjomaj moža so Kscheszijenjo derje posnacž.

Ta tšecža Wošebnosz:

Sbožni su czi, kiz cžicheje Wylje su, pschetož woni budža Semju wobšynycž.

Ton Knes je schitko prawje a runje wopišal, kak spravymy Kscheszijanami wohnlada, kak so jim dže, a kak so woni troschtowacž dyrbja. Šwjet cžini to tež, dyž so jemu slje dže, da nemože so won šdzeržecž, ale jemu stupaju Šylsy do Wocžow. Ale pytaj pod jeho Njewej Pažu, to je, wjeho Wutrobi, kajke ty tam Wylje namafacž budžesch: tam budžesch ty tajke Plakanje namafacž, kotrež so jeno Słobow a Njewa dla stane, kotrež steho šem pschindže, niz so

so jemu tak slje cžini, ale so so weczicz a šwoje Słoby wušypacž nemože, kajž by rad žyl. Tak njewnu a Kšeczenju pokšilemu Wutrobu nebudžesch ty pola mojich Wuczomnikow namafacž, praji Krysztus tudy. Czi plakaju, kajž te fromne Džeczatka, jeno lutzj tehodla, so jim jich Schkoda tak jara Kšutrobi dže. Woni pak maju cžichu Wylšl, woni šebi na to nemylšla, so žyli so weczicz, porucža to Bohu, a dadža jo dobro bycž. Dofelž to Boh dopušcži, da zedža woni jo radži cžervicž, hacž won Njadu a Pomoz namafa.

Schto pak maju czi, kotřž cžicheje Wutroby su, Kšepšchemu? To, so woni Semju wobšynycž budža; to je, dofelž woni schitko Weczenje Bohu porucža, da ze jich Boh šwar-nowacž a schuzowacž, a jim se šwojim Zonowanjom tak jara horje pomhacž, so jim tych Besbožnych Hordosž a Šsamopaschnosž schkodžicz nedyrbi. Kajž to šHeremplow widžicz mozemy. Teho bohobojasneho Josepha pscheszjehachu jeho Bratsja jara wulžy, schitka jich Njada džjesche na to, kak bychu jeho podcžischcželi a won psches nich nepšichschok.

Schto cžinesche to pobožne Džeczo? Wone nemožesche, tež nochžysche so weczicz, porucži to Bohu, a sneše to jara šczerpliwje, schtož jemu Boh cžerpicz horje položił bje. Duž ladašche Boh šam do teho, a posbjeny jeho, so won šKnesom bu nawšchitkich šwojich Bratrach, a Boh pscheshadži jeho do wulkeho bohateho Herbstwa; kotrež so stalo neby, dy by won tajke Pscheszjehanje wot šwojich Bratrow newustal. Tak bje tež ton Israelski Lud wot Pharaona teho Tyrana we Egyprowskej jara cžwilowany a cžischcžany, ton žysche jich tak podušycž, so woni wjazy ššebi pschindž nedyrbjachu. Ale Pharaon a Egyprowska dyrbesche Konz wfacž; ton bohi podtkocženy Lud pak, kotřž to Weczenje Bohu porucži, dyrbesche wohn wedženy bycž, tych Bohanow šKraja wuhnacž, wubicž a Semju wobšynycž.